نگاه بیرون

نگرانی اسرائیل از کاهش نقش آمریکا در منطقه

● بسیاری از تحلیلگران سیاسی اسرائیل نسبت به کاهش نقش آمریکا در خاورمیانه ابراز نگرانی می‌کنند؛ زیرا این روند در آینده با لغو روند صلح، اسرائیل را در میان منطقه‌ای با اکثریت عرب تنها می‌گذارد.

«باراک اوباما»، رئیس‌جمهور آمریکا، در سخنانی که در مجمع عمومی سازمان‌ملل متحد ایراد کرد، به مسئله نزاع بین اسرائیل و فلسطین نپرداخت و همین امر به بهانه‌ای برای تحلیلگران اسرائیلی تبدیل شده است. آنها از این بابت نگران هستند و نسبت به تأثیر کاهش نقش آمریکا در منطقه و کاهش امنیت آینده اسرائیل، هشدار می‌دهند.

بسیاری از تحلیلگران اسرائیلی در گفت‌وگو با الجزیره، بر این نکته تأکید کردند وقتی اوباما به تعهدات خود پشت کند یا به تحقق وعده‌هایی که برای صلح بین اسرائیل و فلسطینی‌ها داده بود بی‌توجه باشد، ممکن است در کوتاه‌مدت چنین برخوردی به نفع دولت «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر اسرائیل، باشد اما در درازمدت مخاطراتی را به همراه خواهد داشت که متوجه اسرائیل می‌شود.

این تحلیلگران بعید نمی‌دانند «محمود عباس»، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، از این رویکرد آمریکا سوءاستفاده کرده و با ایراد سخنانی محکم و تندتر، خواستار جلب توجه جهان به مسئله فلسطین شود؛ مسئله‌ای که می‌تواند درگیری‌های تازه‌ای را در مناطق فلسطینی‌نشین ازجمله کرانه‌باختری به‌وجود آورد.

استفاده‌های مقطعی

«اریه شاویت»، تحلیلگر اسرائیلی، بعید می‌داند بی‌توجهی اوباما به نزاع اسرائیل و فلسطینی‌ها واکنشی به بهبود روابط اسرائیل و روسیه باشد. از این‌رو، او به الجزیره می‌گوید: بی‌توجهی آمریکا به مسائل اسرائیل و فلسطین درواقع حلقه‌ای از سلسله بی‌توجهی‌های آمریکا در سطح جهانی و به‌ویژه در خاورمیانه است. شاویت می‌افزاید: «در سال‌های اخیر اوباما فقط به حرف‌زدن اکتفا کرده است؛ حال آنکه «ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهوری روسیه، عمل می‌کند». به‌نظر او، فقدان فشارهای آمریکا بر اسرائیل به‌معنای تداوم اشغال سرزمین‌های فلسطینی و ادامه این نزاع است؛ مسئله‌ای که دست‌کم به لحاظ جمعیت‌شناسی به نفع اسرائیل نخواهد بود.

از سوی دیگر، «ایگال رافید»، تحلیلگر اسرائیلی، می‌گوید بنیامین نتانیاهو در کوتاه‌مدت خواهد توانست نفس راحتی بکشد، چون اکثر رهبران جهان نزاع اسرائیلی- فلسطینی‌ها را فراموش کرده‌اند. او می‌افزاید: «در اوایل رئیس تشکیلات خودگردان نسبت به بی‌توجهی اوباما، دادوفریاد به راه می‌انداخت، نتانیاهو نیز از این موضوع خرسند بود، اما نباید فراموش کرد ناامیدی فلسطینی‌ها برای اسرائیل می‌تواند خطرناک باشد».

مخاطرات بزرگ

همچنین «یوسی سرید»، تحلیلگر اسرائیلی دیگر معتقد است بی‌توجهی اوباما به منازعه اسرائیلی-فلسطینی و اشاره‌نکردن به‌آن در سخنان اخیرش به این معنا نیست که او دیگر کاری به این موضوع ندارد، بلکه به احتمال زیاد به این معناست که او در آینده و قبل از ترک کاخ سفید، با گام مهم‌تری برای احیای گفت‌وگوها بازخواهد گشت.

«امیر تیفون» دراین‌باره می‌گوید: «اوباما این‌بار چیزی نگفت. همین بی‌توجهی در وهله اول برای بنیامین نتانیاهو خبری خوشحال‌کننده بود، اما درواقعیت این هشدار را مطرح می‌کرد که ممکن است پس از این اتحادیه اروپا و سایر طرف‌ها به خود اجازه دهند تا خلأ ناشی از غیبت آمریکا را پر کنند».

درهمین‌حال، «شائول اریلی»، یک تحلیلگر اسرائیلی دیگر بر این باور است بی‌توجهی اوباما، یعنی فردی که در گذشته تلاش‌های زیادی را صرف کرد تا این مسئله به نتیجه برسد، حاکی از درک و برداشت او بوده است و نشان می‌دهد به اعتقاد او، چنین موضوعی را نمی‌توان در کریدورهای سازمان‌ملل حل‌وفصل کرد.

او نیز در گفت‌وگو با شبکه الجزیره، می‌گوید: «به اعتقاد من، باراک اوباما همچنان به موضوع نزاع اسرائیلی- فلسطینی‌ها توجه دارد، اما می‌داند با وجود دولت نتانیاهو نمی‌توان به موفقیتی در این راه دست یافت». به گفته اریلی، اوباما به نفس گفت‌وگو برای گفت‌وگو اعتقادی ندارد و اسرائیل درحال‌حاضر خود را زیر فشارهای دیپلماتیک احساس می‌کند.

او هشدار می‌دهد بی‌توجهی آمریکا در این باره می‌تواند به نفع دولت نتانیاهو و شهرک‌نشینان یهودی تمام شود اما در آینده زیان‌های سنگینی را بر اسرائیل تحمیل خواهد کرد، به‌ویژه با این روندی که هم‌اکنون جریان داشته و هر روز اسرائیل را از یک دولت با دو ملت، به دولتی با اکثریت عربی تبدیل می‌کند.

عکس: AP

چهارمین نشست سران کشورهای نرماندی درباره اوکراین برگزار شد

تداوم صدای سکوت

ساکنان مناطق شرقی اوکراین این روزها به صدایی نامعمول عادت کرده‌اند؛ صدای سکوت. یک ماه است آتش‌بسی کم‌وبیش پایدار در مناطق شرقی اوکراین برقرار شده و تبادل آتش کمتر از هر زمان دیگری است، اما تصور بازگشت زودهنگام زندگی مردم این منطقه به روال معمول، خیالی باطل می‌نماید. از آغاز درگیری‌ها در نیمه‌های آوریل سال گذشته میلادی تاکنون، فارغ از تخریب زیرساخت‌های مناطق شرقی اوکراین، حدود هشت هزار نفر کشته شده‌اند و دست‌کم ۱۷ هزار نفر زخمی؛ این یعنی به جنگ اوکراین در بحبوحه تُرک‌تازی‌های داعش و دیگر گروه‌های تروریستی در خاورمیانه، کمتر از آنچه باید توجه شده است. حالا اما امیدواری‌ها برای رسیدن به راه‌حلی عملی افزون‌تر شده است؛ حدود یک ماه است صدای توپ و تانک و گلوله شنیده نمی‌شود و کسانی که پیش‌تر به خاطر صدای اعصاب‌خردکن آتش توپخانه‌ها خود را به زیرزمین‌های نمور و سرد خانه‌های‌شان تبعید کرده بودند، بالا می‌آیند و این اولین قدم در راه بازگشت به یک زندگی بدون جنگ است. نشست روز گذشته کشورهای نرماندی هم طبق شواهد و قرائن و اظهارات رهبران این کشورها، قدمی دیگر در مسیر صلح است. مقامات روسیه و اوکراین پس از مذاکرات طولانی جمعه‌شب خود در پاریس به پایان جنگ یک‌ساله در شرق اوکراین محتاطانه خوشبین بودند.

سخنگوی کرملین، مذاکرات رهبران روسیه، اوکراین، فرانسه و آلمان را جدی توصیف کرد، اما از آن‌سو «پترو پوروشنکو»، رئیس‌جمهوری اوکراین، هشدار داد درگیری‌ها تنها زمانی به پایان می‌رسد که آخرین قطعه خاک اوکراین آزاد شود. پس از این نشست که چهارمین نشست این کشورها درباره بحران اوکراین بود، «آنگلا مرکل»، صدراعظم آلمان هم که همواره پای ثابت مذاکرات اوکراین بوده و هست پس از پایان این مذاکرات درباره فضای مثبت نشست صحبت کرد و گفت درباره مسائل مهمی بحث شد. رهبران همین چهار کشور، فوریه گذشته در بلاروس با یکدیگر دیدار کردند و پس از ۱۶ ساعت مذاکرات نفس‌گیر، یک‌شنبه، درباره آتش‌بس جدیدی به توافق رسیدند. آتش‌بس در طول ماه‌های گذشته بارها از سوی دو طرف درگیری نادیده گرفته شد، اما در هفته‌های اخیر تقریبا آرامش کاملی در خطوط مقدم برقرار بود.

«فرانسوا اولاند»، رئیس‌جمهوری فرانسه هم که میزبان نشست جمعه‌شب بود گفت انتخابات برنامه‌ریزی‌شده برای ماه اکتبر در مناطق تحت کنترل جدایی‌طلبان احتمالا برگزار نخواهد شد و ازهمین‌رو ابراز امیدواری کرد اوکراین قانون جدیدی تصویب و مجوز رأی‌گیری در این مناطق را تصویب و امنیت همه کسانی را که در این انتخابات شرکت می‌کنند، تضمین کند. طبق گفته اولاند این انتخابات باید حداکثر ۸۰ روز پس از تصویب قانون جدید انتخابات اوکراین، در این مناطق برگزار شود. این پیشنهاد که می‌تواند تحت قانون اوکراین به انتخاب فرماندهان نظامی شورشیان منجر شود، برای بسیاری از مقامات کی‌یف ناخوشایند خواهد بود.

براساس توافق مینسک که چهار کشور در ماه فوریه گذشته آن را امضا کردند، باید تا پایان سال جاری میلادی انتخابات در مناطق شرقی اوکراین برگزار شود. همچنین قرار است که کنترل این مناطق از دست روسیه خارج و به دولت مرکزی اوکراین بازگردانده شود. انتخابات در منطقه دونتسک برای ۱۸ اکتبر برنامه‌ریزی شده بود؛ درحالی‌که قرار بود انتخابات لوهانسک روز اول نوامبر برگزار شود. طبق طرح صلح، اوکراین باید قانونی جدید تصویب کند و انتخابات را قانونی اعلام کند. اوکراین بر این باور است که با پذیرش این مسئله، تنها بار مالی این مناطق به دوش دولت مرکزی می‌افتد و کی‌یف هیچ کنترلی بر اوضاع سیاسی این مناطق نخواهد داشت. پترو پوروشنکو، رئیس‌جمهوری اوکراین، پیش‌تر انتخابات برنامه‌ریزی‌شده از سوی جدایی‌طلبان را «خط قرمز»ی خوانده بود که کی‌یف هیچ‌گاه آن را نمی‌پذیرد.

اگرچه به باور بسیاری از ناظران، نشست چهارجانبه سران موسوم به نرماندی چهار، پیشرفت استقرار صلح در شرق اوکراین را محکم‌تر کرد، اما هنوز تردیدهای زیادی درباره انتخابات وجود دارد. احتمال بازبینی تحریم‌های روسیه تا پایان سال میلادی جاری نیز بیشتر شده است. بیم و امیدهای زیادی درباره کارآمدی نتایج این نشست وجود دارد، اما به نظر می‌رسد خبر خروج روز گذشته تجهیزات نظامی جدایی‌طلبان طرفدار روسیه از منطقه درگیری، وزنه امید را سنگین‌تر می‌کند. گروه جمهوری خلق لوهانسک که یکی از گروه‌های طرفدار روسیه است هم روز گذشته اعلام کرد طبق توافق روز جمعه رهبران چهار کشور، خروج تسلیحات خود از منطقه درگیری را آغاز کرده و طبق گفته مقامات این گروه، تانک‌ها پیش از دیگر تجهیزات نظامی از این مناطق خارج می‌شوند.

به نظر می‌رسد شورشیان و کی‌یف از اقدامات نظامی خسته شده‌اند و مسکو هم با ورود نظامی به کارزار سوریه، می‌خواهد انرژی و توان نظامی خود را بر حمایت از هم‌پیمان دیرینه خود در خاورمیانه متمرکز کند، ازهمین‌رو شاید راه‌حل‌هایی که پیش‌تر ناممکن و سخت به نظر می‌رسیدند، اکنون ممکن و عملی شوند.

تغییر کابینه

دیلما روسف، رئیس‌جمهور برزیل، دستور تغییرات در کابینه این کشور را صادر کرد. به گفته ناظران، روسف برای فرار از استیضاح، پایان‌دادن به تهدیدات ناشی از فساد مالی و رسوایی‌های کنونی، هشت وزیر کابینه‌اش را تغییر می‌دهد. (خبرگزاری فرانسه)

پسر داعشی

مازن الضلاعین، پسر یکی از نمایندگان پارلمان اردن، در جریان عملیات انتحاری علیه گروه «داعش» در عراق کشته شد. الضلاعین پس از ترک تحصیل در رشته پزشکی در اوکراین به گروه تروریستی داعش پیوست و از طریق ترکیه وارد سوریه شد. (خبرگزاری مهر)

دریافت جایزه صلح

آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان، احتمال دارد به‌دلیل نحوه مدیریتش در جریان بحران ورود پناه‌جویان به اروپا، برنده جایزه صلح نوبل شود. امسال ۲۷۶ نفر برای جایزه صلح نوبل کاندیدا هستند که دو نفر از رکورد سال گذشته کمتر است. (بیلد آلمان)

اوباما:

دمشق، مسکو را به باتلاق می‌کشاند

«باراک اوباما»، رئیس‌جمهوری آمریکا، در واکنش به حملات هوایی روسیه در سوریه هشدار داد روسیه آینده خطرناکی در این کشور دارد. به گزارش بی‌بی‌سی، به گفته اوباما، دولت آمریکا با روسیه در حملاتش به مخالفان دولت «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، همکاری نخواهد کرد. رئیس‌جمهوری آمریکا افزود: کارزار هوایی روسیه در حمایت از بشار اسد، مخالفان میانه‌رو او را از صحنه خارج خواهد کرد و داعش را تقویت می‌کند. رئیس‌جمهوری آمریکا ادعای روسیه را مبنی‌بر تروریست‌بودن همه مخالفان بشار اسد رد کرد. مسکو تاکید می‌کند هدف حملات هوایی‌اش در سوریه گروه موسوم به داعش هستند. اما برخی ازجمله مخالفان دولت سوریه می‌گویند این شورشی‌های مخالف اسد غیرمرتبط با داعش هستند که از حملات هوایی دولت روسیه ضربه می‌بینند. اما در بیانیه وزارت دفاع روسیه آمده هواپیماهای جنگی این کشور ۱۸ سورتی پرواز در سوریه انجام داده و ۱۲ هدف را بمباران کرده‌اند، ازجمله یک پست فرماندهی و یک مرکز مخابراتی در استان «حلب»، یک اردوگاه منطقه‌ای در «ادلب» و یک پست فرماندهی در استان «حما» کاملا منهدم شده‌اند. دیده‌بان حقوق‌بشر سوریه، یک سازمان مستقل که مقر آن در لندن است، نیز اعلام کرد در حملات هوایی جمعه‌شب هواپیماهای روس به یکی از مهم‌ترین مواضع داعش در سوریه، که در حاشیه غربی شهر «رقه» و در نزدیکی فرودگاه نظامی «الطبقه» قرار دارد، ۱۲ داعشی کشته شده‌اند و اجساد آنها به بیمارستان محلی منتقل شده است. بااین‌حال، اوباما در کنفرانس خبری خود در کاخ سفید گفته «مشکل، خود اسد و خشونتی است که بر مردم سوریه روا داشته است و باید متوقف شود». رئیس‌جمهوری آمریکا ادامه داد: «ما با کارزار روسیه برای نابودکردن کسانی که از اسد بیزارند و از او به تنگ آمده‌اند، همکاری نخواهیم کرد». اوباما افزوده است: «از منظر آنها [روسیه] همه [مخالفان] تروریست هستند و این فاجعه است». رئیس‌جمهوری آمریکا به «ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهوری روسیه، هشدار داده است روسیه و متحدانش، آینده خطرناکی در پیش‌رو دارند. به گفته رئیس‌جمهوری آمریکا، این شیوه روسیه را «به باتلاق می‌کشاند». اما وزارت دفاع روسیه می‌گوید هواپیماهای جنگی این کشور مراکز فرماندهی داعش را در سوریه هدف قرار داده‌اند. «سرگئی لاوروف»، وزیر خارجه روسیه، از این حملات دفاع کرده و گفته بود ما همان گروه تروریست‌هایی را هدف قرار داده‌ایم که آمریکا و متحدانش به آنها حمله می‌کنند. او درعین‌حال ادعای کسانی که دلیل این اقدام روسیه را تقویت بشار اسد می‌دانند، رد کرده بود. دولت فرانسه نیز از ولادیمیر پوتین خواسته است حملات هوایی‌اش را در سوریه به گروه داعش محدود نگه دارد. «فرانسوا اولاند»، رئیس‌جمهوری فرانسه، از پوتین خواست به دیگر گروه‌های شورشی مخالف دولت بشار اسد حمله نکنند و حملاتش را همان‌طور که وعده داده بود، به داعش محدود کنند. این در حالی است که «ولید معلم»، وزیر خارجه سوریه، در مجمع عمومی سازمان ملل، گفت حملات هوایی به گروه داعش، اگر با عملیات زمینی ارتش سوریه همراه نباشد، «بی‌فایده» خواهد بود. او گفت: «نمی‌توان با تروریسم فقط از هوا جنگید. حملات هوایی بی‌فایده‌اند، مگر اینکه در همکاری با ارتش سوریه انجام شوند، یعنی تنها نیرویی که در سوریه با تروریسم می‌جنگد». معلم همچنین گفت آغاز حملات هوایی روسیه به مواضعی در سوریه، به درخواست دولت بشار اسد بوده و به «تلاش‌های سوریه برای مبارزه با تروریسم» کمک می‌کند.

تمایل اردوغان برای مذاکره با پوتین

همچنین رئیس‌جمهور ترکیه تأکید کرد قصد دارد درباره حملات هوایی روسیه در خاک سوریه با ولادیمیر پوتین دیدار و گفت‌وگو کند. «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهور ترکیه، در مصاحبه با شبکه خبری «الجزیره»، تصریح کرد: من قطعا با ولادیمیر پوتین درباره اوضاع سوریه صحبت خواهم کرد و نگرانی خود را نسبت به این مسئله اعلام می‌کنم. او در ادامه افزود: از آنجا که ما دو کشور دوست هستیم، از پوتین خواهم خواست تا در اقدامات خود در سوریه بازنگری کند. اردوغان گفت: حملات هوایی روسیه در سوریه، مخالفان سوری را هدف قرار داده است. روز جمعه نیز وزارت خارجه ترکیه در بیانیه مشترکی همراه با هفت کشور دیگر شامل فرانسه، آلمان، قطر، عربستان سعودی، آمریکا و انگلیس از روسیه خواستند تا حملات هوایی علیه نیروهای مخالف سوری را پایان دهد و تلاش‌های خود را برای مقابله با گروه تروریستی داعش متمرکز کند. براساس اعلام وزارت دفاع روسیه، اهدافی که مورد حمله هوایی قرار گرفته، براساس اطلاعات شامل پروازهای شناسایی و اطلاعات جمع‌آوری‌شده و مورد تأیید روسیه و سوریه، انجام شده است. «الکسی پوشکف»، رئیس کمیته روابط خارجی پارلمان روسیه، هم می‌گوید حملات روسیه سه یا چهار ماه ادامه خواهد داشت.

احیای چپ جهانی؟

امانوئل والرشتاین
جامعه‌شناس و نظریه‌پرداز آمریکایی

پیروزی همه‌جانبه جرمی کوربین در انتخابات ۲۴ سپتامبر و انتخاب او به‌عنوان رهبر حزب کارگر بریتانیا، بسیار چشم‌گیر و البته کاملا غیرمنتظره بود. او که با برخورداری از کمترین پشتیبانی و حمایت لازم، توانسته بود نام خود را بر برگه‌های رأی‌گیری ثبت کند، با یک برنامه سازش‌ناپذیر چپ‌گرایانه پا به عرصه رقابت‌ها گذاشت و در رویارویی با سه نامزد سنتی‌تر این حزب، موفق شد در انتخاباتی با درصد مشارکت بالای ۷۶ درصد، ۵۹.۵ درصد آرا را از آنِ خود کند. بلافاصله پس از آن بود که کارشناسان و رسانه‌ها با لحن طعنه‌آمیزی اظهار کردند رهبری و خط‌مشی او، از پیش پیروزی محافظه‌کاران را در انتخابات آتی پارلمانی بریتانیا تضمین کرده است. اما تا چه حد می‌توان از این بابت مطمئن بود؟ آیا عملکرد کوربین حاکی از احیای نیروهای چپ نیست؟ و اگر چنین است، آیا این حقیقت فقط درباره بریتانیا صادق است؟ پاسخ به این سؤال که عرصه سیاسی به کدامین سو، چپ یا راست متمایل است، همواره یکی از موضوعات موردعلاقه در مباحثات سیاسی بوده است. اما در این میان یکی از آفت‌های این مبحث، سنجش سمت‌وسوی تمایلات سیاسی بر مبنای قدرت افراطی‌ترین و رادیکال‌ترین مواضع در هر دو جبهه راست و چپ در هر انتخابات نوعی است. این البته به معنای خطا در درک این نکته حیاتی پیرامون سیاست انتخاباتی در کشورهایی است که نظام پارلمانی خود را بیش از هر چیز بر محور نوسانات موجود بین احزاب راست و چپ میانه بنا نهاده‌اند. در ابتدا باید به خاطر داشته باشیم همواره امکان اتخاذ گستره وسیعی از مواضع سیاسی در هر زمان و مکان از جغرافیای سیاسی وجود دارد. بگذارید به صورت نمادین، این طیف را با اعدادی از یک تا ۱۰ و بر محور چپ به راست تعریف کنیم. حرکت از دو به سه یا از هشت به ۹، به معنای چرخش به راستِ احزاب و رهبران سیاسی و معکوس آن، نشان از چرخش به سمت سیاست‌ها و راهبردهای چپ‌گرایانه‌تر دارد. با اتکا به این شیوه سنجش، جهان سال گذشته شاهد چرخشی چشم‌گیر به سمت سیاست‌ها و نیروهای چپ‌گرا بوده است. نشانه‌های واضح و فراوانی از این چرخش در دسترس است که یکی از آنان، رشد و قدرت‌گیری مستمر برنی ساندرز در رقابت‌های درون‌حزبی دموکرات‌ها برای کسب نامزدی نهایی آن حزب در انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده است. این البته نه به معنای پیروزی احتمالی ساندرز بر رقیب خود، هیلاری کلینتون، بلکه به معنای آن است کلینتون برای مقابله با افزایش محبوبیت ساندرز در نظرسنجی‌ها، ناچار از اتخاذ مواضعی چپ‌گرایانه‌تر است. در استرالیا نیز شاهد وضعیتی مشابه بوده‌ایم. حزب حاکم دست‌راستی آن کشور، حزب لیبرال، در تاریخ ۱۵سپتامبر تونی ابوت را از جایگاه رهبری خود برکنار کرد. ابوت که به خاطر تردیدهای شدیدش درباره ضرورت چاره‌اندیشی درباره تغییرات اقلیمی و همچنین مواضع سخت‌گیرانه‌اش درباره مسئله مهاجرت به استرالیا شناخته‌شده بود، جای خود را به مالکولم ترنبالی داد که به‌نظر می‌رسد دیدگاه‌های نسبتا بازتری نسبت به این معضلات دارد. حزب محافظه‌کار بریتانیا نیز به سیاقی مشابه که نشان دهنده چرخش سیاست‌ها از مقیاس ۹ به ۸ است، برخی از برنامه‌های ریاضتی پیشنهادی خود را ملایم‌تر کرده تا شاید بتواند بخشی از آرای احتمالی کوربین را از آنِ خود کند. در اسپانیا نیز نخست‌وزیر ماریانو راخوی از حزب محافظه‌کار مردم شاهد اوج‌گیری پابلو ایگلسیاس، رهبر حزب پودموسی است که بر مبنای خط‌مشی ضدریاضتی خود، مشابه آنچه مدت‌ها از سوی حزب سیریزا، یونان ترویج می‌شد، پا به عرصه رقابت‌های سیاسی گذاشته است. اما سؤال آنجاست اکنون که راخوی باوجود عملکرد نامطلوب حزب مردم در انتخابات محلی و منطقه‌ای ماه می، به‌شدت در برابر چرخش به چپِ این حزب مقاومت می‌کند، آیا خواهد توانست در جایگاه رهبری این حزبِ باقی بماند، یا همچون تونی ابوت استرالیایی جای خود را به گزینه‌ای منعطف‌تر خواهد داد؟

دراین‌میان، یونان با برگزاری سه انتخابات در سال‌جاری میلادی که اولین آن در تاریخ ۲۵ ژانویه باعث به‌قدرت‌رسیدن نامنتظره حزب سیریزا با اتکا به خط‌مشی ریاضتی و رتوریک سنتی چپ شد، احتمالا جالب‌ترین نمونه ازاین‌دست چرخش‌هاست. آلکسیس سیپراس، نخست‌وزیر یونان و رهبر حزب سیریزا پس از آنکه دریافت کشورهای اروپایی تمایلی به پذیرش درخواست‌های حزب متبوعش برای تخفیف برخی از تعهدات آن کشور در قبال وام‌های دریافتی ندارند، خواستار برگزاری همه‌پرسی درباره پذیرش یا رد شروط طرف اروپایی شد. اکنون همه می‌دانیم پس از رأی قاطع مردم یونان به عدم‌پذیرش اصلاحات پیشنهادی در ۱۸ سپتامبر، وام‌دهندگان اروپایی نه‌تنها هیچ امتیازی به یونان ندادند، بلکه با ارائه شروطی بدتر از گذشته، سیپراس را تا حدود زیادی مجاب به پذیرش برنامه‌های پیشنهادی خود کردند. این‌بار نیز تحلیل‌گران تنها بر خیانت سیپراس به وعده‌های خود تمرکز کردند. پلتفرم چپ سیریزا نیز از این حزب جدا شد و حزبی جدید تشکیل داد. اما در این بحبوحه کمتر کسی به آنچه در حزب دموکراسی نوین اتفاق افتاد، توجه نشان داد؛ یعنی همان جایی که آنتونیو ساماراس، رهبر این حزب، در تلاش برای بهره‌گیری از آرای میانه سیریزا، با وانجلیس میماراکیس جایگزین شد. اما شاید بپرسید تمامی این تحولات به چه معناست؟ واضح است در جهانی که بخش اعظمی از جمعیت آن، در چنبره بی‌ثباتی‌های گسترده اقتصادی، روزبه‌روز شاهد هرچه وخیم‌ترشدن شرایط زیستی خود هستند، احزاب در قدرت سرزنش شده و دوام و نیروی انتخاباتی خود را از دست می‌دهند. بنابراین پس از آنکه در دهه گذشته شاهد چرخش به راستی عظیم بودیم، امروزه آونگ قدرت به سمت دیگر متمایل شده است. اما این چرخش به‌راستی متضمن چه تغییراتی است؟ پاسخ به این سؤال بستگی به افق دید ما دارد. تحولات کنونی از آنجایی که درد و رنج مردم را به کمترین حد می‌رساند، در کوتاه‌مدت منشأ تحولات گوناگونی است؛ اما در بلندمدت، هیچ تغییری در وضعیت ایجاد نمی‌کند. واقعیت آن است چرخش کنونی آن مبارزه حقیقی را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد که درصدد است با دگرگونی نظام جهانی سرمایه‌داری، نظام یا نظام‌های جهانی نوینی برپا کند؛ کارزاری که مبلغان نظامی نوین و شاید بدتر از نمونه کنونی را در برابر آنهایی قرار می‌دهد که خواهان یک بدل به‌مراتب بهتر و آرمانی‌تر هستند.

رویداد

ادامه تظاهرات سراسری در عراق علیه فساد اداری

● مردم استان‌های مختلف عراق بار دیگر با برگزاری تظاهرات گسترده در این استان‌ها، خواهان اجرای اصلاحات و مبارزه با فساد در نهادهای دولتی شدند. به گزارش سومریه‌نیوز، ده‌ها نفر از ساکنان استان «کربلا» با برگزاری تظاهرات گسترده در این استان، خواهان اجرای اصلاحات دولتی و مبارزه با فساد مالی و اداری شدند. ساکنان استان‌های «واسط»، «الناصریه» و «ذی قار» نیز خواستار برگزاری تظاهرات مشابه، محاکمه مسئولان فاسد در نهادهای دولت و اجرای اصلاحات بیشتر در این نهادها شدند. آنها همچنین به وضعیت نامناسب خدمات‌رسانی در کشور اعتراض کردند.

آمریکا، کویت را توبیخ کرد

● دولت آمریکا، مسئولان خطوط هوایی کویت را به خاطر نفروختن بلیت به چند مسافر اسرائیلی توبیخ و اعلام کرد کویت ۱۵ روز مهلت دارد درباره این مسئله به آمریکا توضیح دهد. روزنامه «یواس‌ای‌تودی» گزارش داد وزارت حمل‌ونقل آمریکا اعلام کرده خطوط هوایی کویت با اقدام خود در نفروختن بلیت به مسافران اسرائیلی، قانون آمریکا را نقض کرده است و این شرکت اگر می‌خواهد با فرودگاه‌های آمریکا همکاری کند، باید مطیع قوانین مبارزه با تبعیض آمریکا باشد. این روزنامه نوشت مسئولان ذی‌ربط آمریکایی پیامی را برای خطوط هوایی کویت فرستاده‌اند و در آن تأکید شده است باید قوانین آمریکا که هرگونه تبعیض را ممنوع می‌کند، اجرائی شود. درهمین‌حال، یک منبع آگاه در خطوط هوایی کویت تأکید کرد کویت احتمالا در این مهلت که در اواسط اکتبر جاری پایان می‌یابد، پاسخ می‌دهد.

اسرائیل، نابلس را «منطقه نظامی» اعلام کرد

● ارتش اسرائیل به‌دنبال کشته‌شدن دو شهرک‌نشین در نزدیکی شهر «بیت فوریک»، اطراف نابلس در کرانه‌باختری را تا اطلاع ثانوی منطقه نظامی اعلام کرد. به گزارش ایسنا به نقل از روزنامه اماراتی البیان، در حالی ارتش اسرائیل به بهانه کشته‌شدن دو شهرک‌نشین، نابلس را منطقه نظامی اعلام کرد که حملات شهرک‌نشین‌ها در کرانه‌باختری ادامه دارد و آنان دست به تخریب و سوزاندن خانه‌ها و حمله به خودروها و عابران پیاده در نقاط مختلف می‌زنند. این شهرک‌نشین‌ها به خانه یک فلسطینی در شهر «بیتللو» در غرب «رام‌الله» حمله کرده و خودرو او را به آتش کشیدند سپس بر دیوارهای این خانه به زبان عبری نوشتند «انتقام در راه است». همچنین این شهرک‌نشین‌ها در ورودی شهر «سعیر» در نزدیکی «الخلیل» برای یورش به خانه‌های فلسطینی‌ها تجمع کرده و با حمایت سربازان صهیونیستی، به خودروهای آنان حمله‌ور شدند.

بلر، قذافی را تشویق به فرار کرده بود

● براساس گزارش‌های تازه افشاشده، «تونی بلر» با تشدید بحران در لیبی و قیام مردم علیه «معمر قذافی»، دیکتاتور لیبی را تشویق کرده بود تا از کشورش فرار کرده و پناهگاهی امن برای خود پیدا کند. به گزارش راشاتودی، «تونی بلر»، نخست‌وزیر سابق انگلیس، که به همراه «جورج بوش»، رئیس‌جمهور آمریکا، رهبری حملات به عراق در سال ۲۰۰۳ میلادی و پیامدهای خونین آن را برعهده داشت، هم‌زمان با تشدید ناآرامی‌ها در لیبی در سال ۲۰۱۱ میلادی از معمر قذافی، دیکتاتور سابق این کشور، خواسته بود تا مکانی امن برای فرار پیدا کند. بلر به قذافی گفته بود به عنوان بخشی از یک گذار سیاسی مدیریت‌شده و برای جلوگیری از رسیدن این بحران به نقطه‌ای که دیگر بازگشتی ندارد، لازم و ضروری است پناهگاهش در طرابلس را ترک کند.

برگزاری بزرگ‌ترین رزمایش ناتو از سال ۲۰۰۲

● ناتو شنبه بزرگ‌ترین رزمایش خود از سال ۲۰۰۲ را آغاز می‌کند تا کارایی ۳۶ هزار سرباز این ائتلاف را در ایتالیا، اسپانیا و پرتغال به بوته آزمایش گذاشته و آمادگی آنها علیه پیامدهای بحران اوکراین را تقویت کند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، مرکز فرماندهی نیروهای مشترک ائتلاف ناتو در برانسام در وب‌سایت خود اعلام کرد: رزمایش «Trident Juncture» از امروز آغاز و تا ششم نوامبر سال جاری میلادی ادامه خواهد داشت و شامل نیروهای بیش از ۳۰ کشور خواهد بود. این رزمایش شامل کانادا، نروژ، آلمان، بلژیک و هلند به همراه عملیات‌هایی در آتلانتیک و مدیترانه خواهد بود. این مرکز فرماندهی اعلام کرد: رزمایش Trident Juncture سال ۲۰۱۵ میلادی سطح جدید جاه‌طلبی‌های ناتو در جنگ‌های مدرن مشترک را نشان می‌دهد و یک ائتلاف ماهر و پیشتاز مجهز به ظرفیت‌ها و تسلیحات مناسب برای رسیدگی به چالش‌های امنیتی کنونی و آتی را نمایش خواهد داد. روسیه نیز در واکنش به این رزمایش‌ها با اشاره به افزایش نگرانی‌های امنیتی در مرزهای غربی و جنوبی‌اش، یک‌سری مانورهای نظامی بزرگ را به راه انداخته است.